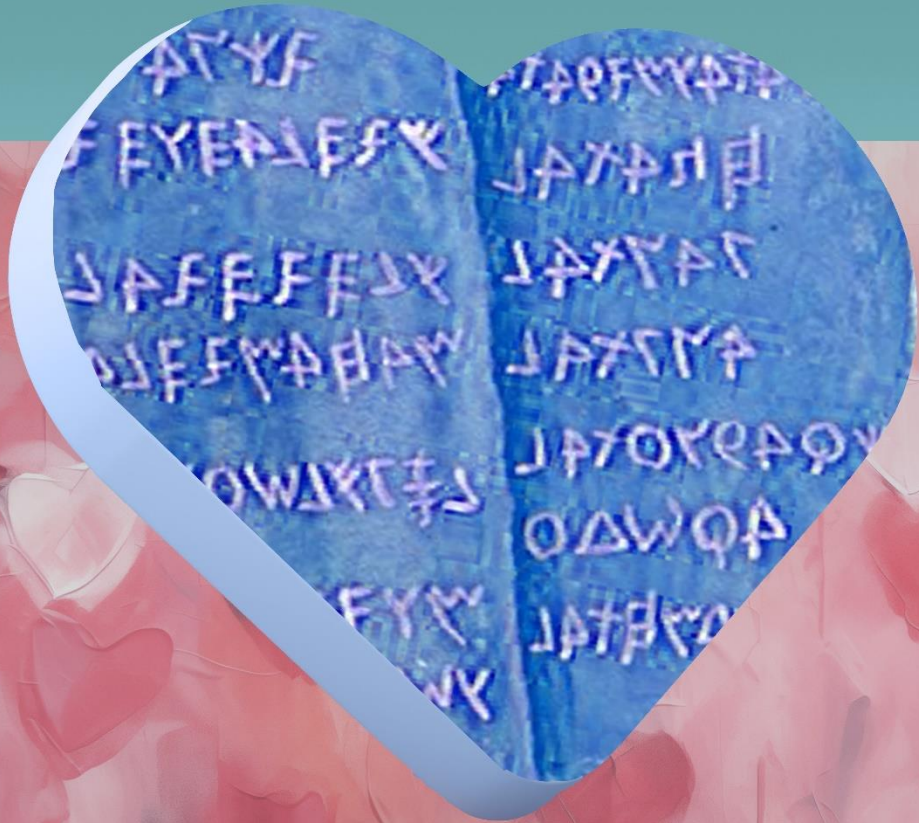

CREDINȚĂ ÎN CIUDA TUTUROR OBSTACOLELOR

Studiul 5 pentru 4 mai 2024

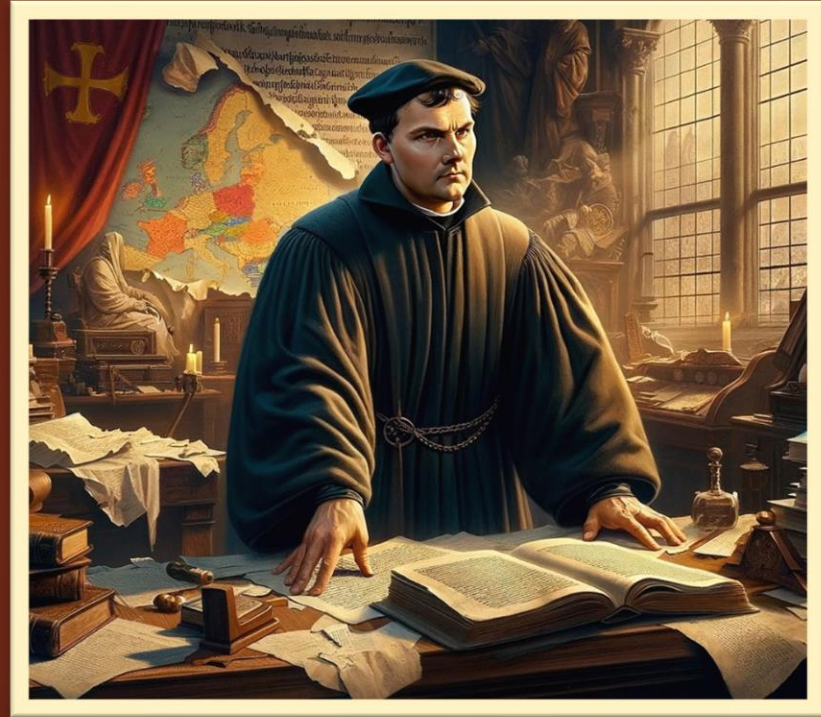
“Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” (Psalm 119:11)

În secolul al XVI-lea, lucrarea începută cu 200 de ani mai devreme de Wiclif, „steaua reformei”, a început să strălucească puternic. Sosise splendoarea reformei.

Această reformă s-a bazat pe cinci puncte fundamentale:

- ★ 1. *Sola Scriptura* (Numai Scriptura)
- ★ 2. *Sola gratia* (Numai harul)
- ★ 3. *Sola fide* (Numai credința)
- ★ 4. *Solus Christus* (Numai Hristos)
- ★ 5. *Soli Deo gloria* (Numai spre slava lui Dumnezeu)

Fundamentele credinței:

- 🟡 *Sola Scriptura / soli Deo gloria.*
- 🟢 *Biblia la îndemâna tuturor.*
- 🟣 *Interpretul bibliei.*

Fundamentele mântuirii:

- 🟠 *Sola gratia / sola fide / solus Christus.*
- 🟤 *Creșterea în har.*

FUNDAMENTELE CREDINȚEI

SOLA SCRIPTURA / SOLI DEO GLORIA

“Când am primit cuvintele Tale, le-am înghițit; cuvintele Tale au fost bucuria și veselia inimii mele, căci după Numele Tău sunt numit, Doamne, Dumnezeul oștirilor!” (Ieremia 15:16)

Reformatorii secolului al XVI-lea au schimbat literalmente lumea. Dar au spus clar că nu era nimic special la ei. Au fost oameni transformați de Dumnezeu. Din acest motiv ei au declarat: „Numai spre slava lui Dumnezeu”.

Cum s-a realizat această transformare la ei? Citirea Cuvântului lui Dumnezeu a fost cea care a făcut minunea. Ce a făcut Biblia pentru ei și ce poate face ea pentru noi?

Este fundamentul credinței

Crezând făgăduințele sale ne reînnoim credința și valoarea

Foile sale sunt ca fructele arborelui vieții

Iradiază bucurie, speranță și lumină

Ne dă o direcție, sigurnată, putere și înțelepciune

Întărește ființa noastră fizic, mental și spiritual

În acele vremuri întunecate, Biblia le-a împlinit viețile până în punctul de a-și da viața pentru a rămâne fidelă învățăturilor ei. Dar astăzi, îți împlinește și ție viața?

LA BIBLIA AL ALCANCE DE TODOS

Însă Cuvântul lui Dumnezeu se răspândea tot mai mult, și numărul ucenicilor se mărea.” (Fapte 12:24)

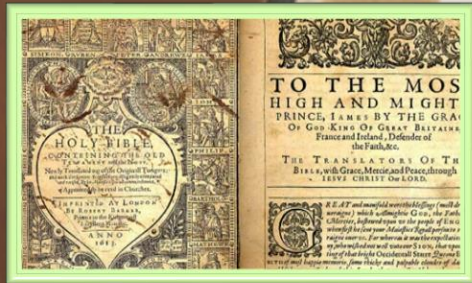

Tyndale (1494-1536) și-a propus să corecteze erorile Bibliei lui Wycliffe (tradusă din latină), făcând o traducere directă din limbile originale. A publicat Noul Testament tradus din greacă.

Miles Coverdale a continuat și a completat lucrarea lui Tyndale cu traducerea Vechiului Testament din originalele ebraice. Astfel, în 1535, a fost publicată prima Biblie tipărită în limba engleză.

Această versiune a servit drept bază pentru cea mai răspândită traducere a Bibliei în rândul vorbitorilor de limbă engleză: Versiunea King James, publicată în 1611. Lucrarea lui Tyndale, Coverdale și a savanților care au pregătit KJV a avut impat asupra a milioane de oameni, aducându-i la cunoasterea lui Dumnezeu.

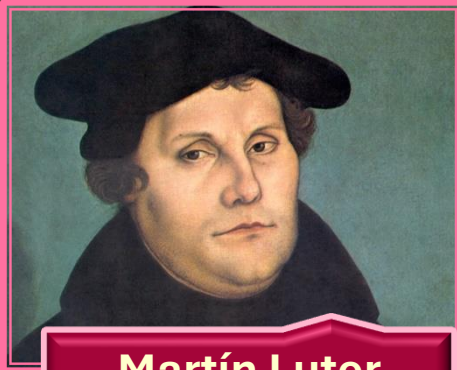

În mod curios, un om care nu a îmbrățișat niciodată în mod deschis Reforma a fost un ajutor indispensabil în aceste traduceri: Erasmus din Rotterdam, care a publicat la acea vreme Noul Testament în greacă (care a servit drept bază pentru toate traducerile reformatoarelor).

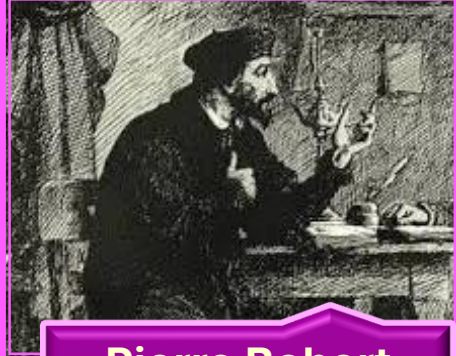

BIBLIA LA ÎNDEMÂNĂ TUTUROR

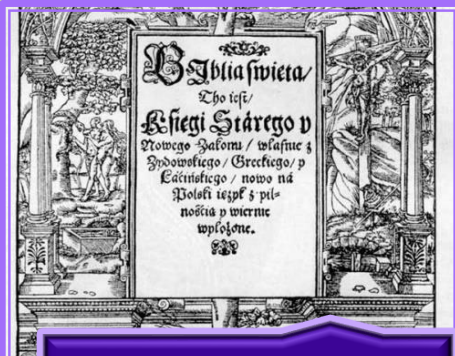
În timp ce versiunile în engleză ale Bibliei erau pregătite și publicate, alți reformatori au tradus și ei Biblia în limba lor maternă. În acest fel, Biblia putea fi citită direct de locuitorii Europei și de „Lumea Nouă” recent descoperită.

Martín Luter
German (1534)

Pierre Robert Olivétan
Francez (1535)

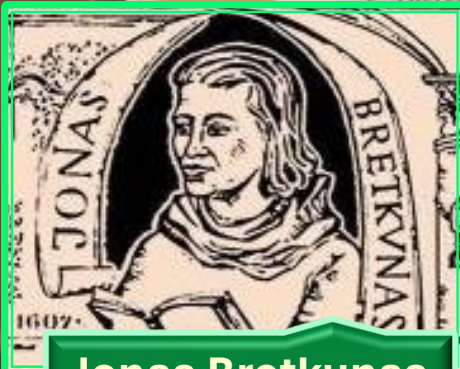
Biblia de Brest
Polonez (1563)

Casiodoro de Reina
Spaniol (1569)

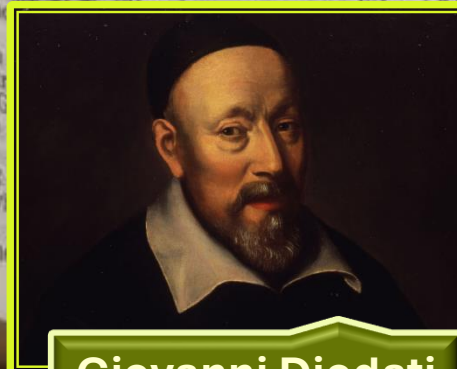
Biblia de Kralice
Ceh (1579)

Jonas Bretkunas
Lituan (1579)

Jurij Dalmatin
Sloven (1584)

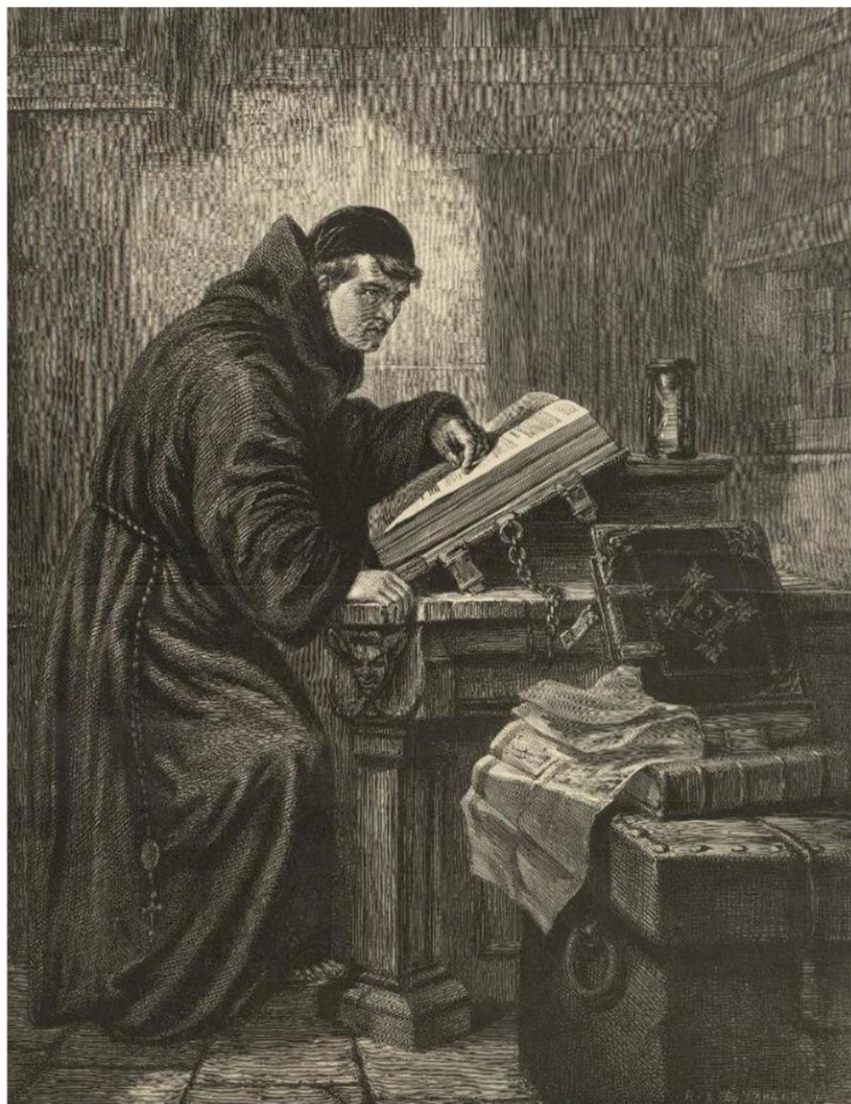
Giovanni Diodati
Italian (1607)

João Ferreira de Almeida
Portughez (1691)

INTERPRETUL BIBLIEI

"Fiindcă, mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură." (2 Petru 1:20)

Când Martin Luther a citit prima dată Biblia în latină, viața lui a fost transformată.

În timp ce răsfoia paginile ei, era conștient că o putere superioară îi lumina mintea. Evanghelia a devenit vie și eficientă. Tradițiile întunecate au dispărut și harul lui Hristos a apărut. Ce putere i-a luminat mintea?

Duhul Sfânt, singurul interpret autorizat al Bibliei, a fost cel care a revelat adevărurile conținute în ea. Și același Duh Sfânt ne este dat ca să o înțelegem și noi! (Ioan 14:26; 16:13).

Din acel moment a fost evident că nu putea exista nicio armonie între tradițiile predate de biserica oficială și adevărurile conținute în Biblie. Singura regulă de credință și conduită este cuprinsă în Biblie și ne este descoperită de Duhul Sfânt.

“Predicarea Cuvântului nu va fi de niciun folos fără prezența continuă a Duhului Sfânt și fără ajutorul Său neîncetat. Acesta este singurul Învățător capabil al adevărului dumnezeiesc. Adevărul va trezi conștiința și va transforma viața numai atunci când este însoțit în inimă de Duhul. Poate că cineva este în stare să prezinte litera Cuvântului lui Dumnezeu, poate că are cunoștință de toate poruncile și făgăduințele lui, dar, dacă Duhul Sfânt nu sădește adevărul în inimă, niciun suflet nu va cădea pe Stâncă, să se zdrobească. Fără conlucrarea Duhului lui Dumnezeu, învățătura, oricât de multă, și avantajele, oricât de strălucite, nu fac din om un canal de lumină.”

FUNDAMENTUL MÂNTUIIRII

SOLA GRATIA / SOLA FIDE / SOLUS CHRISTUS

**“Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.”
(Efeseni 2:8)**

Trei adevăruri fundamentale reies din Efeseni 2:8.

- 1 Suntem mântuiți numai prin har.**
- 2 Harul îl primim numai prin credință.**
- 3 Acesta este darul lui Dumnezeu, darul Fiului Său: numai Hristos**

Din cauza păcatului nostru, suntem condamnați la moarte veșnică (Romani 6:23a). Cu toate acestea, Dumnezeu a oferit o modalitate de a ne plăti datoria și de a ne da viața veșnică (Romani 6:23b).

Și de ce avem nevoie de Dumnezeu să ne plătească datoria? Pentru că noi nu o putem plăti în niciun fel (Ps. 49:8; Efes. 2:9).

Când Martin Luther a descoperit că Hristos era singura lui sursă de mântuire, el a început să predice acel adevăr. Mii de oameni, care fuseseră înlănțuiți de înșelăciunile inamicului, au fost eliberați și transformați.

Deși mântuirea este gratuită, costul ei a fost infinit și suficient pentru toți (Ioan 3:16; Rom. 8:32).

CREȘTEREA ÎN HAR

"ci creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava acum și în ziua veșniciei. Amin." (2 Petru 3:18)

În Evul Mediu, oamenii se gândeau să-și câștige mântuirea (și pe cea a strămoșilor lor) prin slujbe, indulgențe, lovituri, pelerinaje...

Toate acestea erau dureroase. Nu au fost niciodată de ajuns. Până când au descoperit harul lui Hristos. Din acel moment s-au simțit cu adevărat liberi.

Acea libertate i-a determinat să disprețuiască Legea sau să o respecte?

John Wesley (1703-1791), unul dintre fondatorii mișcării metodiste, a fost mișcat de citirea introducerii lui Luther la Romani. Noua lui credință l-a determinat să caute creștere în har.

Știindu-se mântuit prin har nu l-a determinat să disprețuiască Legea, ci să o studieze cu mai multă atenție, pentru ca viața lui să fie din ce în ce mai în armonie cu viața pe care Hristos o aștepta de la el.

“Marele principiu apărat de acești reformatori — același care fusese susținut de către valdenzi, de Wycliffe, de Jan Huss, de Luther, de Zwingli și de către toți aceia care s-au unit cu ei — era autoritatea infailibilă a Sfintelor Scripturi ca regulă de credință și viață. Ei respingeau dreptul papilor, conciliilor, Părinților bisericești și regilor de a stăpâni conștiința în materie de religie. Biblia era autoritatea lor și prin învățătura sa ei probau toate doctrinele și toate pretențiile. Credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său i-a susținut pe acești oameni sfinți atunci când își dădeau viața pe rug. “Fiți curajoși”, strigă Latimer către tovarășii lui de rug, atunci când flăcările erau gata să aducă la tăcere glasul lor, “prin harul lui Dumnezeu noi vom aprinde astăzi o lumină în Anglia, care nu va putea fi stinsă niciodată”. — (Works of Hugh Latimer, 1:8.)”

E. G. W. (Tragedia veacurilor, pag. 249)